

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 250
Joi,
21
noiembrie
1991
3 lei

Ne alăturăm protestului adresat de ziarele „Adevărul”, „România liberă”, și „Tineretul liber”.

Domnului

Theodor Stolojan, prim-ministru al României

Ne adresăm dumneavoastră într-un moment crucial pentru existența presei scrise în țara noastră. Prin măsurile economice recent anunțate, care au dus — după alte succese majore de prețuri — la creșterea de circa 300—400 la sută a costurilor generale de editare și distribuție a presei, ziarele și revistele independente SINT AMENINȚATE SĂ-ȘI ÎNCETEZE APARIȚIA.

România ar urma să devină singura țară fără presă scrisă, transformându-se într-un deșert informațional. Practic, începând din 15 noiembrie, nici o publicație nu-și mai poate acoperi decât într-o mică măsură costurile ce i se impun prin măsurile anunțate.

Domnule prim-ministru, vă aflați în fața unei răspunderi grave, determinante pentru destinul democrației în România: să decideți dacă populația acestei țări va mai beneficia sau nu de dreptul elemental de a se informa.

Înțelegând necesitatea măsurilor care conduc la convertibilitatea monedei naționale, atragem atenția că, în cazul presei scrise, este vorba de o situație de excepție, identică celei în care se află produsele și serviciile de primă necesitate, protejate de stat prin hotărârea guvernului.

Precizăm că în toate țările democratice presa scrisă beneficiază de facilități vitale pentru existența ei.

Prin urmare cerem:

1. Subvenționarea de la bugetul statului a diferenței de cost între ultimul preț al hirtiei și cel preconizat.
2. Tarife reduse cu 50 la sută la transporturi și trimiteri poștale pentru presă, așa cum se întâmplă în toate țările civilizate.

În cazul nerezolvării acestor cereri absolut legitime, hotărâtoare pentru soarta presei și a însăși existenței democrației în România, vom considera refuzul dumneavoastră ca un act deliberat de suprimare a presei, în general — și a presei independente, în special — anunțându-vă încă de pe acum hotărârea noastră de a intra în grevă și de a manifesta împreună cu cititorii noștri, în apărarea libertății de exprimare.

LIBERTATE • DEMOCRAȚIE • ADEVĂR
21 Radical
COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Despre ceea ce se va discuta la Paris vom afla, dar știm și ceea ce nu se va discuta. La o convorbire între președinții celor două țări și popoare, nu cred că se va vorbi despre mineriadele I, II, III și IV de o parte, iar de cealaltă nu se va vorbi de studențiadă, fermieriadă sau de polițiadă... Sau, mai știți? ... Dacă totuși se va vorbi și se va trece apoi la un fructuos schimb, bilateral, de scutieri și specialități? Mai ales că domnii Chițac și Diamandescu sînt disponibili. Apoi, cel de-al II-lea președinte al liniștii noastre are „mină bună”... Prima sa întâlnire cu un omolog a fost cu președin-

Francofonia prezidențială

tele Iugoslaviei și cunoaștem ce a urmat acolo. Folosind logica de mai sus, vom asista la jugoslavizarea Franței? Și ar mai fi o problemă. Să fie oare limba de predare în universitățile moscovite franceză? Sau, la ședințele pecere cu activul de propagandiști se vorbește în franceză? ... Iar dacă tot am devenit francofoni, cum se traduce în limba franceză expresia: „La Paris pe ce palat cin-tă cucuveaua?”

Marius GHEORGHIU

Salonul anual '91

— EXPOZIȚIA UNIUNII ARTIȘTILOR PLASTICI DIN ROMANIA — FILIALA SIBIU —

Marti 19 noiembrie 1991 la Galeriile de Artă — Sibiu a avut loc vernisajul expoziției U.A.P.R. Sibiu pusă sub semnul Salonului anual '91.

Organizarea a fost impecabilă și de mare rafinament, puțin obișnuit, pentru „obi-ceiurile locului”. Două amănunte sînt relevante pentru o tentativă, inedită, reușită și benefică în oraș, de a face din vizionarea unei expoziții un act estetic în sine:

— Ora vernisajului a fost 21, deci un moment gândit să confere gratuitate intenției celui ce parcurge expoziția (parafrazându-l pe Blaga, ne amintim că gratuitatea e cea care realizează de fapt, diferența specifică între umanitate și lumea animală. Ruptura de biologic presupune tocmai putința de a-ți afirma libertatea, neminat de vreo motivație instinctuală. Deși, englezul bunăoară, o spiritualizează și pe aceasta din urmă, cînd, singur fiind, din respect pentru umanitatea din el, coboară la masă în frac). Altfel spus, vizitatorul vine pentru artă (și altă!), relația cu expresia plastică nefiind instituită accidental (între o piață și un shopping la „Panda”).

— În deschidere a concertat un grup al Filarmonicii din Sibiu ce a ridicat straniu în înghetul serii, note muzica-

le, pierdute parcă printre e-sențe...

S-a expus: Pictură (Barcan, Boeriu, David, Delmondo, Dinulescu, Dornescu, Dumbrăveanu, Florea, Ilea, Popa, Stancu, Tarcea, Voinea, Verza), Sculptură (Abrihan, Băciu, Cîndea, Enghis, Ignat, Grădă, Coatu, Gligor, Jakabhazy, Marcu, Orth), Artă decorativă (Abrihan, Bodor, Costea, Lisan, Dumitru, Stănescu, Tămăian).

Ambianța realizată ca și lucrările ce au configurat Salonul '91 — Sibiu, susțin aprecierile doamnei Liviana Dan, șefa Inspectoratului pentru Cultură al județului Sibiu: „Expoziția de grup, «Salonul» periodic aduce un spirit confortabil în aceste momente de pre-limeze și pre-rigoare. Expoziția de grup este o adeptă a evoluției lente, organice și existența ei, oricît de imperfectă, înălțură orice justificare a stării de urgență.

Deoarece o astfel de expoziție reclamă examenul rece, intelectual în locul perspectivei sentimentale și conjuncturale. Iar, dacă este făcută cu bună credință, principiul ei estetic are chiar eficiență. Implicată la o astfel de judecată, morala artei, ne obligă după aceea la solidaritate sau la delimitare”.

Lucian FILIP

Cartierul Țiglarilor — la marginea civilizației

În cartierul Țiglarilor intri ca în altă lume. Și dacă marea majoritate a sibienilor sîntem săraci, abătuti, dezorientați și în pragul disperării, atunci ce să mai spună acești oameni năpăstuiți, care mai au și ghinionul să locuiască în cel mai nenorocit cartier de blocuri al orașului?

Încă de la intersecția străzii Țiglarilor cu strada Lungă înțelnim primul semn al sărăciei: o coadă lungă, prelinsă pe lângă zidurile blocurilor. E drept că „adunarea neelectorală” era formată în fața unei tutungerii: se „dădeau” CARPAȚI. Veți spune că nu e nimic neobișnuit în asta. Nici nu este. Dar pentru un fumător împătimit, care mai și locuiește în Țiglarilor, care vine de la serviciu și în cartierul său nu-și poate cumpăra țigări CARPAȚI sau BUCUGI, nici măcar de la bișnițari, coada e obligatorie.

Să mergem, însă, mai departe. Cu cît ne apropiem de cartierul de blocuri, cu atît strada, trotuarul sînt mai desfundate și mai năpădite de noroi. Înainte de trecerea peste calea ferată zace, părăsit pe

un mic teren viran, un chioșc pentru difuzarea presei. Singurul din cartier. Chioșcul e gol, devastat și... inutil.

Iată-ne în Țiglarilor. Pe malul lacului „Binder” — mormane de gunoarie fumegă inecăcios. Pe stradă, pe trotuare, în „zonele verzi”, gropile și dimbulurile sînt tot mai numeroase.

File de reportaj

Noroiul e mai gros, mai clisos. Sînt urmele lucrărilor de reparații — conducte pentru apă rece sau caldă. Intrăm în „Alimentara”. Un imens spațiu liber, mărginit pe două laturi de rafturi, în care mărfurile sînt puține și foarte scumpe. Ca peste tot. (Prietenii la care mergeam în vizită mi-au spus că, printre altele, laptele se distribuie iarăși „pe tichet”, ca pe vremea ceaușescului și că pîinea e de negăsit vinerea după-amiaza, sau sîmbăta înainte de prînz.

— Ca, de altfel, peste tot, le-am răspuns eu). Cumpărăm ceva de-ale gurii și avem o... revelație: pește, „acest prețios aliment, este acum, în sfîrșit, cîot în funcție de adevărata-i valoare”. Nutritiv! O conservă de pește costă 49 de lei. Bravos!

Peste puțin timp intrăm în bloc. Casa scărilor duhnește de-ți mută nasul. Aerisirea apartamentelor se face pe ușile de la intrare, fiind riscantă deschiderea geamurilor, din motive pe care vi le voi dezvălui imediat. În lumina chioară a după-amiezii ploioase de noiembrie, remarcăm bogatele „decorațiuni murale”, operele tîncilor de toate... culorile pielii și orientările „artistice”. De sus, de la etajul patru, apa picură cadentat, ca în orice peșteră respectabilă.

Ajungem în apartament. O răcoare plăcută, ideală pentru sezonul cald. Care a trecut de mult! Aflu că de-abia seara se „dezmoțesc” caloriferele — nu mai mult decît atît. Iar

(Continuare în pag. a II-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

Intrarea în biserică

În calendarul creștin ortodox, ziua de 21 noiembrie are importanță de mare sărbătoare bisericească. În această zi se prăznuiește „Intrarea în Biserică a Prea Sfintei Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară Maria”.

Istoria acestei intrări e scrisă în cartea cu slujbele sfinților din luna noiembrie. Iată câteva texte:

„Ana, cea pururea pomenită, fiindcă mai toată viața a petrecut-o fără să nască copii, ruga împreună cu bărbatul său, Ioachim, pe Stăpînul firii, ca să le dăruiască lor prunc și făgăduindu-se că, dacă vor câștiga dorirea, îndată vor dăruia lui Dumnezeu pe pruncul cel născut. Și așa a născut pe ceea ce s-a făcut pricină a mîntuirii neamului omenesc, pe înăpăcătoarea și împrietenitoarea lui Dumnezeu cu oamenii (...) pe Prea Sfînta Stăpînă de Dumnezeu Născătoare Maria.

Cînd a fost de trei ani, au luat-o părinții ei și au dus-o ca în ziua de astăzi în Templu. Și plîindu-și făgăduința, au dăruit pe fiica lor lui Dumnezeu (...) și au dat-o pe ea preoților și mai ales lui Zaharia, arhiereului celui de atunci. Acesta luîndu-o pe ea, a dus-o în cele mai dinăuntru ale Templului, unde numai singur arhiereul intra o dată pe an. Și aceasta a făcut-o după voința lui Dumnezeu. Celui ce după puțin avea să se nască dintr-însa spre îndreptarea și mîntuirea lumii. Deci acolo a rămas Fecioara doisprezece ani cu rară cuvință” (Mineiul Noiembrie, Ed. V, București, 1983, p. 293).

În acest timp de rămînere la Templu a învățat cele scrise în Sfînta Scriptură a Vechiului Testament și s-a recunoscut pe sine: „Fecioara (care) va lua în pîntece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel” (Isaia, 7, 14). Acesta este Cel: „Care se tilcuiește: Cu noi este Dumnezeu” (Matei, 1, 23), adică, pruncul născut în ieslea din Betleem Domnul nostru Iisus Hristos.

Pentru pregătirea de naștere a Fiului lui Dumnezeu, acest praznic se cinstesc cu evlavie creștină în cîntarea bisericească: „Roadă dreptilor, a lui Ioachim și a Anei s-a adus lui Dumnezeu în Templul cel sfînt, cu trupul pruncă fiind, hrănitoare vîieții noastre. Pe cea care a binecuvîntat-o sfințitul Zaharia, pe aceasta toți, ca pe Maica Domnului, cu credință să o ferim” (Idem, p. 284).

Cinstirea acestui praznic se face cu credință în Dumnezeu și cu dragoste creștină.

pr. I. BUTA

„Ikebana”

Așa cum probabil se cunoaște, „Ikebana” reprezintă o tehnică artistică de aranjare a florilor, după anumite principii. Probabil că acest „model japonez” a inspirat și pe cei care, de curînd, au deschis în cadrul „Florăriei” din Mediaș, str. Republicii nr. 3, un boutique: „Vlașin”-SNC.

Niciodată n-am manifestat ostilitate față de eforturile vădite ale unor concetățeni de a se ridica deasupra noastră, dacă au făcut-o numai prin mijloace cinstite. Nu vom putea tolera însă la infinit manevrele „de culise” ale unor pseudopotenți care prevalîndu-se de funcțiile ce le dețin, temporar, acordă preferențial și cu de la sine putere spații comerciale, eludînd în acest fel cadrul legal instituit.

Și pentru că, în cazul de față, marfa expusă devalma spre vînzare de către amintitul boutique (cămăși, umbrele, porțelanuri, dulciuri, etc.) contrastează flagrant cu ghivecele de asparagus, rododendron, fuxia, mușcată ș.a., așteptăm cu răbdare și încredere „plecare” vlașinilor. Nu de alta, dar de boutique-uri, bazare, consignații, sau alte asemenea magazine ce afișează niște prețuri exorbitante ne-am cam saturat cu toții. Măcar

din cînd în cînd mai avem nevoie și de o floare care să ne bucure sufletele și să ne încălzească inimile. Iar aceasta, să fim siguri că întotdeauna o vom găsi la florărie și nicidecum... aiurea!

Ion GÎRNOD

Cartierul Țiglari — la marginea civilizației

(urmăre din pag. I)

peste cîteva ore am prilejul să mă conving. Poți ține liniștit mîna pe calorifer: după un timp, locul pe care ai pus mîna începe să se încălzească ușor — de la temperatura corpului tău. Apă caldă nu este. Încă! Iar la etajele trei și patru apa caldă nu are presiune decît seara tîrziu. Și e călîie. Ca și caloriferele. Iar apa rece nu urcă aici, simbăta și duminică.

E seară tîrziu. La întoarcerea acasă am alte „bucurii”. Degeaba aștept autobuzul. Fusesem prevenit că „patrul”, „patrul barat” sau „șasele” circula din cînd în cînd, după bunul plac al șoferilor și al „Tursib-ului”. Iar din Țiglari

nu poți da telefon, seara. Singurul telefon public e în incinta cofetăriei, care se închide la ora 20, iar posturi particulare de telefon nu au fost încă instalate. De unde să chemi un „Taxi”? Cartierul fiind de nevoiași, „Taxi-parti” nu ajunge pînă aici.

Pentru cartierul Țiglari s-a făcut puțin pe vremea odiosului, iar de la Revoluție încoace nu s-a construit nimic, nu s-a deschis nici un magazin. Nu s-a schimbat nimic în bine. Sărmanii oameni, majoritatea muncitori, cu mulți copii, cu și mai multe necazuri nu au nici cel mai mic motiv ca la alegeri să voteze pentru prelungirea mandatului actualei administrații locale.

Foto: I. PREDA

Pentru scurt timp, vremea s-a mai încălzit și un calorifer cît de cît cald nu ne-ar calma. Dar asta să nu o spunem și celor din cartierul Țiglari, care au mari greutăți și în anul acesta. Zilnic, primim apeluri la redacție de la locatarii cartierului: „Avem probleme cu căldura, cu apa: am tot fost și am reclamat, dar nimeni nu schimbă nimic”.

Asemenea vești ne vin și din cartierul Valea Aurie, unde, deși predomină construcțiile cu patru etaje, apa caldă nu ajunge la nivelurile superioare. La etajul II, nu se mai poate vorbi despre apă, ci doar despre un firioș subtil de lichid, cîteva picături pe secundă... În Valea Aurie, cu alte cuvinte, se arde gazul de pomană, pentru că gospodinele, cele mai multe cu copii mici, încălzesc apa la aragaz. A calculat cineva consumul de gaz irosit în acest fel? Sistem siguri că domnului pre-

fect nu-i sînt străine aceste lucruri. Acum mai merge cum mai merge, dar de la 1 ianuarie nu știu zău dacă va mai avea cineva curajul, văzînd noile tarife, să dea drumul la aragaz.

Tragem un semnal de alarmă, pentru că în aceste cartiere lipsa apei și a căldurii afectează, în primul rînd, grădinițele, școlile, unitățile sanitare.

Să ne amintim că și anul trecut lipsa apei s-a făcut mai înțîi simțită în aceste cartiere. Să fie acesta vreun semn nefast pentru iarna care tocmai vine? Și, colac peste pupăză, luni în cartierul Hipodrom s-a întrerupt de trei ori curentul...

Nu putem încheia aceste rînduri fără a preciza că la întrebarea noastră: „Vom avea căldură și apă la iarnă?”, dl. primar Petru Trif a răspuns printr-un „da”, categoric.

Gabriela BALAN

Bătrînii de la azil

I-am vizitat pe cei 50 de bătrîni ai Căminului nr. 1, inopinată, deci, nimic regizat.

Pe unul dintre ei l-am găsit citind articolul apărut, vinerea trecută: „Bătrînii nu vor să ajungă la azil”. Era foarte indignat de refuzul unora de a veni la cămin. „De ce nu vor bătrînii să vină la azil? Unii trăiesc aici mai bine decît acasă. Avem asigurate toate condițiile pentru un trai omnesc. Dl. doctor Săcelean, deși este mult mai tînăr decît noi, ne este ca un tată”.

Este meritul personalului acestei instituții, cu specific deosebit, de a face din acești oameni, pe care soarta nu i-a prea răsfățat, niște oameni cît de cît mulțumiți. Doamna Victoria Manolescu, asistentă șefă, lucrează aici de 10 ani. „Îi iubesc — ne spune — foarte mult pe bătrînii și sufăr ca pentru cineva foarte apropiat, cînd unul dintre ei trece în lumea dreptilor”.

Da, bătrînii sînt mulțumiți — sau, aproape — de tot ce se face pentru ei, dar nu vor mai fi niciodată fericiți (Asta n-au spus-o ei).

Bîrsan Susana — 82 de ani, din Alțina: „Cînd au fost ploile cele mari, a alunecat terenul și mi-a luat casa. N-am mai avut unde sta. Copiii n-au vrut să mă țină. Primarul mi-a zis: „Du-te la Cămin”. Și am venit. Sînt aici de 12 ani”.

Losneanu Maria — 65 de ani, din Sibiu: „Nu mai am pe nimeni. N-am pensie. Mai

fac lucru de mină ca să am și eu un ban”.

Boer Tatiana — 79 de ani, din Sibiu: „Mi-a murit fata și ginerele s-a recăsătorit. Locuiam împreună. N-am mai avut unde sta. Am venit la Cămin”.

Chivu Cristina — 78 de ani, din Sibiu: „Am o fată, dar nu mă poate ține că are un soț bolnav de plămîni. Au numai două camere. Am doi nepoți la București, care mai vin să mă vadă”.

Cornea Ilie — 75 de ani, din Rod, veteran de război pe frontul de răsărit: „Am o fată înfiată. Dar n-am vrut să stau la ea. Nu vreau s-o deranjez. Aici mă simt bine”.

Ciotroș Maria-Livia — 83 de ani, din județul Mureș. „Nu mai am pe nimeni, doar pe Dumnezeu și pe oamenii buni”.

Intr-adevăr, oamenii buni, trimiși de Dumnezeu, mai întînd din cînd în cînd cîte o mină bătrînilor de la Căminul nr. 1. Părintele Schullerius de la Biserica Evanghelică, vine de două ori pe săptămînă și le aduce dulciuri, cafea, prăjituri de casă, fructe. Am fost martora bucuriei bătrînelor din Căminul-spital la primirea unor obiecte de îmbrăcăminte, trimise de o doamnă din Karlsruhe — Ursulla Gross.

Ce am vrut să spun cu toate acestea? Că există oameni mult mai nefericiți decît mulți dintre noi, oameni singuri și triști, bătrînii de la azil.

Natalia DROG

Cînd te crezi deștept

— pe teme de circulație —

Poți face pe deșteptul în fel-de-fel de situații: cînd traversezi o stradă foarte încet, la doi metri de trecerea de pietoni și scoți limba la șoferul care îți acordă prioritate; cînd nu oprești la semnalul ofiterului de poliție și-i strigi: „Ce stai, bă, în mijlocul drumului!”, cînd faci raliu prin oraș și-ți probezi frînele în fața vreunei fîtuțe, lac de emoție etc. Ehe, în cîte feluri nu poți face pe deșteptul!

Bunăoară, așa a făcut și conducătorul autoturismului cu numărul de înmatriculare 1-SB-6037, în data de 12.11.1991, cînd a depășit

coloana de mașini care staționa la culoarea roșie a semaforului de cale ferată ce intersectează drumul Cristian — Orlat. Văzînd că nu vine trenul, a făcut slalom printre semibare și... dus a fost! Aventura s-a soldat cu avarierea autoturismului 2-SB-333, al cărui conducător a depus o plîngere la poliție în seara aceleiași zile. Pînă la această dată, însă, nu a primit nici un răspuns din partea poliției. Să fie oare chiar atît de greu pentru poliția sibiană să-l identifice pe făptuitor?

Camelia PENTELESCU

Naționalismul, între bine și rău

Definiția dată acestui termen de către DEX (Dicționarul explicativ al limbii române) sună astfel: „Ideologie și politică a burgheziei în problema națională, care susține interesele burgheziei ca interese ale întregii națiuni, instigând la ură națională, la asuprașirea altor națiuni sau a minorităților naționale”. Din păcate, această definiție este departe de a fi completă. În primul rând, termenul descrie sentimentul de apartenență la un grup, unit printr-o comunitate rasială, lingvistică și istorică, în general identificat și printr-o anumită zonă teritorială. Un alt sens se referă la o ideologie care susține statul național ca formă ideală de organizare politică, ce pretinde, în consecință, loialitatea cetățenilor săi. În secolele XIX-XX naționalismul a stat la baza creării statelor naționale, care au

schimbat harta Europei — unificarea Germaniei și Italiei, prăbușirea Imperiilor Habsburgic și Otoman — și care a fost principala forță de deșteptare politică a Asiei și Africii. Fiind un element dinamic al curentului romantic din secolul trecut, naționalismul a încurajat dezvoltarea studiului istoriei și al limbilor. În acea vreme era sinonim cu democrația, liberalismul, libertățile civile și constituționale. Spre finele secolului al XIX-lea, naționalismul devine agresiv, intolerant și se manifestă prin intense rivalități militare și comerciale, care prin expansiune națională conducea la imperialism; în secolul al XX-lea este elementul esențial al fascismului și al mișcărilor totalitare, dar și forța motrice a revoltelor coloniale și a rezistenței naționale în fața statelor mai puternice.

Naționalismul, ca stare emoțională a maselor, se constituie probabil în cea mai puternică forță politică din istoria lumii moderne. Dacă la mijlocul secolului trecut, Mazzini vedea în principiul naționalității faptul că fiecare națiune este o subdiviziune a unei societăți mondiale, în care toate vor trăi în pace, nu putem spune că acest lucru se întâmplă acum în (fostele?) state ca Iugoslavia sau URSS. Este posibil însă ca profetia italianului să se adeverească, în momentul în care se va reduce diferența dintre nivelul de trai al diferitelor națiuni. Să nu uităm că Franța și Germania, după multe secole de dușmănie și intoleranță reciprocă, sînt astăzi cei mai activi parteneri într-ale unificării Europei.

Marius GHEORGHIU

Scrisoare deschisă

Unde-i lege nu-i tocmeală

Subsemnatul Roman Dumitru, executor judecătoresc la Judecătoria Sibiu, prin rîndurile de față, doresc să răspund la cele reclamate de Sagi Alexandru, privind evacuarea familiei Damian Ioan, din comuna Slimnic, prin ziarul „21-Radical”, din 13.11.1991, prin următoarele:

Dosarul în cauză nu se găsește la subsemnatul, pentru evacuarea familiei Damian, ei la un coleg al meu, pe care am vrut să-l ajut pentru punerea în executare a evacuării în cauză, și chiar am făcut 2 deplasări la fața locului în comuna Slimnic, în acest scop, unde am constatat că această familie are un copil handicapat de 8 ani, pe care fam. Damian trebuie să-l transporte în brațe. Acesta este motivul amînării evacuării, de 5 luni și nu altul domnule Sagi Alexandru, nu faptul că îl cunoștea sau nu pe băiatul lui Damian Ioan (doar din vedere și nu altfel).

Pentru definitivarea executării evacuării, s-a discutat cu conducerea Tribunalului Județean Sibiu și conducerea Poliției Județene Sibiu, unde am mers împreună cu soția dăminei, domnule Sagi Alexandru, pe care nu am făcut-o „hăbău-că”, din contră, pentru a găsi o soluție umană, de rezolvare a problemei în cauză, nu cum scrie fără nici un fel de verificare ziarul „21-Radical”, în speța C. Pentelescu, colaboratoarea ziarului.

Cu stimă pentru cititorii care mă cunosc și conducerea ziarului „21-Radical”,

Roman DUMITRU

NOTA

Domnule Roman, orice fel de demersuri ulterioare, (după rămînerea definitivă a sentinței de „evacuare de îndată și fără trecerea vreunui termen”), întreprinse de dumneavoastră cît și de poliție, pentru a găsi o soluție „umană”, vă depășește competența. (Să înțelegem oare că legile sînt inumane, de vreme ce ele au stat la baza pronunțării hotărîrii?). Îndatoririle executorului judecătoresc sînt acelea de îndeplinire a unor acte de procedură și de executare a unor hotărîri judecătorești. Soluția „umană” căutată a dus la lezarea intereselor (timp de 5 luni, pînă în prezent) a celui care a avut cîștig de cauză. Ne vine greu să credem că, în instanță, pîritul nu s-a prevalat de toate probele favorabile, inclusiv de handicapul copilului, și totuși a pierdut. Așa că... unde-i lege, nu-i tocmeală! Nu sînt colaboratoare și nici nu am fost!

Cu stimă și înțelegere pentru meseria îngrată de executor judecătoresc,

Camelia PENTELESCU

P.S. Din păcate în Sibiu nu rar se regăsește situația în care vinovatul o duce bine mersi iar cel corect nu are traiul liniștit. Tocmai de aceea, pentru a reduce acest flagel, este necesar să acționăm mai repede și mai ferm!

(C.P.)

„VIDRA” — Varianta românească a ruletei rusești

Unul dintre cele mai sinistre jocuri omenești de noroc este ruleta rusească. El constă din a-ți lipi de țîmplă un revolver, care conține doar un singur cartuș în cele șase camere ale încărcătorului și a apăsa pe trăgaci. Dacă ai noroc, scapi cu viață, lei miza și pleci cu bine. Probabil acesta este modelul pe care l-au avut în minte cei care au descoperit băutura spirtoasă comercializată sub denumirea de Vidra. Emblema de pe etichetă ne prezintă o vidră cu un pește în bot, însă, pentru a descrie corect calitățile organoleptice ale produsului, ar fi fost mai nimerit să fie un dihor cu un pește „învechit”.

Producătorii menționează cu mîndrie că este „un produs obținut din destilat de vin învechit în vase de stejar, preparat după metoda din Cognac”. Că este produs din ceva nedefinit, dar în mod cert învechit, se poate ușor constata, însă a face de ris o metodă care a adus faima unei regiuni a Franței e mai greu de înțeles. Cu toate că rețeta de fabricație a acestei băuturi este secretă, bănuim că ar face totuși parte din arsenalul familiei Borgia (familie binecunoscută prin veacuri, datorită eficienței otrăvurilor folosite). Singura soluție de a evita „plăcerile” unei intoxicații este ocolirea — pe cît mai departe — a acestui produs.

Marius GHEORGHIU

CARTUȘ

Telefonul

Cineva venind din Germania, și în trecere prin Sibiu, mi-a lăsat, alături de rugămintea unui prieten, un pachet destul de greu care trebuia dus la un „număr de telefon” din cartierul Hipodrom. De mașină nu mă puteam folosi, deoarece nu aveam benzină, taximetrele erau veșnic ocupate, ca și respectivul „număr de telefon”. Așa că am luat-o apostolește spre Hipodrom, zicîndu-mi că o să găsesc undeva un telefon public de unde să sun. Aveam informația, vagă că „adrisantul” este undeva pe bulevardul Mihai Viteazul.

Ajuns pe bulevard, găsesc un singur telefon, înfundat cu monede. Mă uitam mirat spre clădirea telefoanelor și nu reușeam să-mi explic ce-i împiedică pe cei de acolo să monteze cîteva posturi de telefoane publice...

Am luat pachetul și am plecat mai departe în căutarea altui telefon. La „Cedonia”, situația era identică. Mi-am amintit de telefoanele din str. Luptei. Și acelea erau doar pentru decor...

La indicațiile unor trecători întîrziți, am ajuns la piața din str. Rahovei, unde nu am găsit nici un telefon. Nici un taxi nu a vrut să mă ia și pachetul îmi părea tot mai greu. A urmat apoi „Cîrșica”, ITS-ul... Am coborît pe Calea Dîmbrăvii, uitînd de Hotel Parc. Ultima haltă am făcut-o lîngă Prefectură, unde cutia albastră era la fel de mută, ca și celelalte.

Ajuns acasă am pus mîna pe telefon, pe care îmi venea să-l trîntesc de perete. M-am uitat cu ură la numărul scris pe pachet și cu o voce calmă l-am invitat pe destinatar să vină să-și ia „marfa”, după care m-am așezat pe un scaun oftînd ușurat și gîndind că într-un stat civilizat pînă și telefoanele funcționează...

Dan Ioan BOGDAN

Fie larna cît de grea
Cresc voinici în țara mea
Ha, ha, ha!
Ha, ha, ha!
Refren

Foto: I. PREDA

Calea ferată este, totuși, cel mai ieftin mijloc de transport

— interviu cu dl. Laurențiu Mihai, lider sindical CFR Sibiu —

Care este poziția sindicatului CFR față de noua scumpire a tarifelor pentru călători?

L.M.: Cu toate că scumpirea aceasta reflectă actuala inflație (de la 90 de lei un bilet pînă la București a ajuns la peste 600 de lei), sîntem conștienți că această situație va duce la scăderea veniturilor noastre, iar pe de altă parte va scădea și fluxul de călători.

Ați observat zilele acestea asemenea situații, comparativ cu săptămîna trecută?

L.M.: Categoric, acest lucru îl poate vedea oricine. Dar să se știe: în comparație cu mijloacele auto și cu tarifele zborurilor cu avionul, noi n-am scumpit așa mult. Nu este vina CFR-ului că s-a luat această măsură. Pentru că mai convenabil e să vii cu trenurile pline de călători, la prețuri mai scăzute, decît să fie prețurile mari și trenurile goale. Chiar dacă profitul pe bucată e mai mic, înmulțit cu un număr mare dă un rezultat mai bun. Așa văd eu economia de piață, și de acest lucru trebuia să se țină cont.

Și totuși, această scumpire ce consecințe are pentru CFR?

L.M.: Va fi un motiv în plus de călătorie frauduloasă pe tren, pentru că, în loc să plătească un bilet la preț mare, cetățenii profită de lipsa de scrupule a unor angajați de-ai noștri și aceștia nu mai pot fi suti la sută corecți, dacă intervine acest fenomen. Sînt mulți călători care nu respectă legea.

Reacția călătorilor care a fost?

L.M.: Vă spun sincer, în prima zi am zis că nu e cazul să ne vadă lumea îmbrăcați în ceferiști, să ieșim cu alt fel de costume. Totuși, lumea a fost cumsecade. Noi credeam că o să ne ia la bătaie.

În aceste condiții, cum își vor lua ceferiștii salariile?

L.M.: Noi cîștigăm ca o întreprindere cu beneficii. Exact cum lucrează sticlarii de la Avrig. De la Revoluție am lucrat continuu și nu luăm decît banii pe care îi merităm.

Cu ce alte probleme vă confrunțați la ora actuală?

L.M.: La traficul de marfă de trei-patru zile nu avem motorină. O să fie un blocaj, o să aducem din această cauză prejudicii economiei județului.

Avem șapte trenuri cu marfă în gară. Sperăm că vom rezolva măcar să le descărcăm pe cele care conțin alimente și medicamente. Cota de motorină a scăzut în trei zile de la 40 t la 22 t. În loc de șapte locomotive pe Copșa, nu mai avem decît două.

Ce e de făcut?

L.M.: Am avut o convorbire cu directorul general Leancu Virgil, căruia i-am cerut 5 locomotive dar mi s-au dat numai două. Am discutat și cu primarul, acum trei zile mi-a spus că nu are ce face, nu este motorină. Motorina a ajuns la 40 lei/l, e și scumpă dar nici nu se găsește. Din cauza lipsei, noi nu avem nici trenuri încălzite. Acum o să dăm în cap fără să vrem industriei pentru că datorită lipsei de motorină n-o să ajungă materia primă la timp la producător.

Să se înțeleagă că la ora actuală calea ferată rămîne totuși cel mai ieftin mijloc de transport, și guvernul nu trebuie să ne lase de izbeliște cum a făcut cu agricultura, ci să ne acorde prioritate.

Vă mulțumim!

Gabriela BALAN

Mica publicitate

VINZARI-CUMPARARI

- Vind televizor color Telefunken, diagonala 67, stare foarte bună de funcționare, preț convenabil. Telefon (5347) 3 08 31, după ora 16. (5338)
- Vind înscriserie Dacia — mai 1987. Telefon 3 85 49. (5347)

Societatea Comercială „METALCAR” S.A. Sibiu

str. M. Kogălniceanu nr. 1 Sibiu,
ANGAJEAZĂ URGENT
pensionari — în meseria de SUDORI pentru casări.
Informații la telefon 1 14 10, interior 126 și 1 53 62. (324)

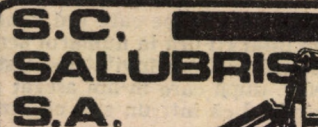
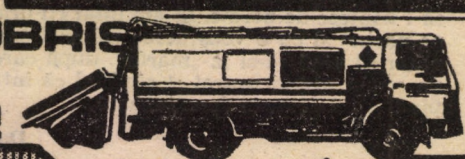
Fundația pentru tineret Sibiu

SCOATE LA CONCURS postul de:

● CONTABIL ȘEF

Condiții:

- vechime 5 ani
 - studii superioare de specialitate.
- Informații speciale la telefon 924/1 31 09. (322)

OFERA

- UNITĂȚILOR ECONOMICE,
- ASOCIAȚILOR DE LOCATARI,
- ABONAȚILOR INDIVIDUALI:

LAZI METALICE PENTRU GUNOI

CU O CAPACITATE DE 100 l.

OPȚIUNI ÎN URMĂTOARELE VARIANTE:

1.32.52. **PRIN CUMPARARE LA PREȚ DE:** 1200 lei

ORELE 7-15 **ÎNCHIRIERE LA PREȚ DE 25 lei/LUNA**

C. E. C. Sibiu

Comunică

LISTA LIBRETELOR DE ECONOMII cu dobândă și ciștiguri pentru autoturisme ieșite CIȘTIGATOARE cu suma de 450 000 lei, la tragerea la sorți pentru trim. III 1991.

1. 723-134-5484
2. 723-138-4006
3. 743-1 200448
4. 743-1-289237
5. 743-1-358842
6. 743-18-288
7. 743-242-16838
8. 743-287-2550

(322)

PROGRAM

JOI, 21 noiembrie

10,00 Actualități • Meteo.
10,20 Calendarul zilei. 10,30
Super Channel. 12,40 Ora de
muzică. 13,30 Oameni de lin-
gă noi. 14,00 Actualități •

Meteo. 14,20 Jazz-magazin.
14,50 Audio-vizual studio.
15,20 Preuniversitaria. 16,00
Telescoala. 16,30 Muzica pen-
tru toți. 17,00 Știri. 17,05 Lu-
mea ideilor. 17,30 Tele-discul
muzicii populare. 17,50 Virs-
tele peliculei. 18,35 Reporter
'91. 19,00 Știința în lume.
19,30 Desene animate. 20,00
Actualități. 20,35 Sport. 20,45
Studioul economic. 21,10 Film
serial: „Dallas” (76). 22,15 În
fața națiunii. 23,00 Cronica
Parlamentului • Actualități.
23,35 Stadion. 0,00 Recoman-
dări.

- Cumpăr 4 acumulatori format R 6. Telefon 1 52 10, între orele 8—15. (MP)
- Cumpăr Junkers sau boyler, 80 l. Telefon 1 50 65. (MP)

DIVERSE

- Dorește obținerea urgentă a unei vize pentru Germania. Ofer recompensă. Telefon 4 76 13, după ora 15. (MP)

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Pentru iubitorii teatrului

Agencia teatrală anunță spectatorii de teatru că pentru spectacolul „CARTOTECA” din 23.XI — toate biletele sînt vindute.

Pentru următoarele reprezentații vă rugăm să rețineți bilete din timp, la Agenția Teatrală, între orele 11—18 la tel. 3 19 90.

PROGRAMUL SPECTACOLELOR

25.XI — 1.XII. 1991

Luni — 25.XI, ora 18 — Vi-
deoteca culturală cu filmul
„MAHABHARATA”.
Marți — 26.XI, ora 19 —
„VERRÜCKTE FERIEN IN
NEW YORK”.
Miercuri — 27.XI, ora 19 —
„CARTOTECA”.
Joi — 28.XI, ora 19 —
„CHANG-ENG”.
Vineri — 29.XI, ora 19 —
„CARTOTECA”.
Sâmbătă — 30.XI, ora 19 —
„CHANG-ENG”.
Duminică — 1.XII, ora 19 —
„MAITRE PATELIN”.

Orele lor — zilele noastre

Pentru că iubiiții noștri conducători se dedau, cînd le pîcî bine, la tot felul de comparații cu Occidentul, venim și noi cu cîteva:

Un român muncește 20,83 ore pentru a-și cumpăra un fier de călcat; Un german, doar 1,59 ore pentru achiziționarea aceluiași obiect.

Să vedem și alte date comparative, pentru cîteva produse de larg consum: un frigider: românul — 479 ore, germanul — 26 ore; o pereche de pantofi: românul — 62,5 ore, germanul — 6,44 ore; un costum bărbătesc: românul — 125 ore, germanul — 10 ore; un televizor color: românul — 1 458 ore, germanul — 81 ore; 800 grame piine albă: românul — 1,62 ore, germanul — 0,09 ore...

Stopăm comparațiile aici, înainte de a face... stop cardiac.

Stipe Mesici, aflat luni la München, afirma că se consideră în continuare președintele Iugoslaviei, pînă la recunoașterea Croației.

Alois Mock (ministru de externe austriac), mai incisiv, a cerut, la Viena, amplasarea rapidă de forțe europene în Iugoslavia, deoarece armata federală distruge totul, criticînd nepunerea în funcțiune a sancțiunilor. Nici la ONU, mecanismul sancțiunilor nu funcționează din cauza vetoului chinez.

© navă-spital italiană, cu 800 refugiați din Iugoslavia, a sosit în Italia. O altă navă-spital așteaptă să părăsească portul Brindisi. Un convoi de vase europene așteaptă permisiunea de a veni cu ajutoare alimentare în Iugoslavia. Tom King (ministru britanic al apărării), într-un interviu pentru BBC, a comunicat că vase britanice se îndreaptă spre Croația, pentru evacuarea răniților. Orice deschidere a focului asupra acestor nave va avea consecințe de ripostă, deoarece navele au dreptul la autoapărare. Evacuarea răniților rămîne prioritatea nr. 1 a Croației. Victoria amară a sîrbilor, după agonia Vukovarului, nu va putea opri urace va dura timp de generații, după acest război absurd care a adus atîta dezbinare din motive etnice.

O victorie amară

Vukovar — 19.11. — Serbia are asigurat controlul asupra Slavoniei. Pierderea Vukovarului este cea mai mare pagubă strategică suferită de croați. Serbia are nevoie acum de încetarea luptelor, pentru a-și consolida teritoriile ocupate. Lîngă spitalul din centrul orașului, 200 de luptători croați refuză să se predea, continuînd să tragă, iar alți 60 opun rezistență într-un alt punct, decizi a nu se preda.

Civilii care s-au predat forțelor federale dominate de sîrbi, au fost lăsați să plece unde vor, în schimb croații din Gărzile Naționale au fost luați prizonieri de război. În spital, 500 de răniți, așteaptă să fie evacuați. Mulți suferă de dizenterie, cangrenă și, din lipsă de medicamente, au suferit amputări fără anestezie.

Croații afirmă că dacă Vukovarul a căzut, restul provinciei Slavonia de est, nu va ceda. Luptele se dau în continuare la Karlovak (la sud de Zagreb).

Cyrus Vance (trimisul ONU) s-a întîlnit cu președintele croat Tudjman, la Zagreb și a vizitat un lagăr de refugiați de lîngă Vukovar, analizînd posibilitatea plasării de forțe de pace ale ONU.

Concert

Azi, 21 noiembrie, la ora 18 în Sala Cercului Militar (fostă Casa Armatei) va avea loc concertul susținut de Orchestra simfonică Sibiu și „Camerata Cibinensis”, avîndu-l ca dirijor pe dl. Cristian Florea. Solist: dl. Gavril Costea. În program: Concertul pentru flaut și orchestră în sol major de W. A. Mozart și Simfonia a IX-a în re minor de Anton Bruckner (în primă audiere). Biletele se găsesc la Agenția Teatrală. (M.G.)

Clubul de Jazz „Nae Ionescu”

Vineri, 22 nov., a.c., ora 18, la Casa Tineretului (str. Mitropoliei nr. 30) va avea loc întîlnirea săptămînală a Clubului de jazz „NAE IONESCU”. Tema va fi dedicată stilului FREE-JAZZ (p rtea a doua). Prezintă Gabriel Albrecht.

Cenaclul S. F. „NOVA”

Azi, 21 nov., de la ora 18, la departamentul cultural al PSDR, str. Tribunei nr. 1, are loc întîlnirea săptămînală a cenaclului S.F. „NOVA”.

Pro Basarabia și Bucovina

Filiala Sibiu convoacă adunarea generală a membrilor în ziua de 22 noiembrie 1991, ora 16, în Sala Studio a Casei de Cultură. Comitetul

FLASH

• Șevardnadze revine în funcția de ministru de externe, în locul lui B. Pankin — numit ambasador în M. Britanie. E. Șevardnadze (65 ani) a demisionat în decembrie '90 (după 5 ani ca șef al diplomației sovietice), avertizînd asupra pericolului unei dictaturi.

• Naveta „Atlantis”, ce trebuia lansată marți, într-o misiune de 10 zile, a fost amînată cu o săptămîină, din motive tehnologice. Astronauții americani urmău să plaseze un satelit de recunoaștere. Misiunea costă 300 milioane dolari.

• Ostatecul britanic Terry Weid s-a întors marți la prînz, la Londra, la o bază militară, unde e examinat medical. Americanul Thomas Sutherland sosea în aceeași zi, după 6 ani de regim de ostatec, la o bază militară din Germania (Wiesbaden).

Rubrică de Emil PORIME

ERATĂ

În ziarul de ieri, 20.11. a.c., la rubrica Mapamond, s-au strecurat două greșeli: în loc de „Terry Werd” se va citi Terry Weid și în loc de „a studiat ecologia” se va citi a studiat teologia.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU